

KUREYŞ'İN TEKLİF-TEHDİT- İFTİRA POLİTİKASI DEVAM EDİYOR

Müşriklerin Allah Rasulü ile tekrar görüşmeye cesaret edemeyecekleri ve iki taraf arasındaki ilişkilerin ilelebet koptuğuna dair yorumlar kulislerde konuşulsa da özellikle Habeşistan'da işlerin Mekke'nin istediği gibi gitmemesi Darun Nedve'yi Allah Rasulü ile yeni bir görüşme yapma kararına götürdü. Allah Rasulü Darun Nedve'ye davet edildi. Görüşme yine başarısızlıkla sonuçlandı. Fakat bu temas Darun Nedve'nin Allah Rasulü ile toplu olarak görüştüğü ilk resmi buluşma olarak kayıtlara geçmiş oldu. .

Devamı sayfa 3'te...

SIYER GAZETESİ

M.Emin Saraç And. İmam-Hatip Lisesi yayınıdır.

M. 616 / Mekke Sayı:14

siyergazetesi.org

MÜŞRİKLER HABEŞİSTAN'DAN ELLERİ BOŞ DÖNDÜ NECAŞİ MUHACİRLERİ TESLİM ETMEDİ

Habeşistan'a hicret eden müslümanları Mekke'ye geri getirmesi için Necaşi'ye gönderilen müşrik heyet hedefine ulaşamadı. Habeşistan Necaşisi Ashame müslümanları Mekkelilere asla teslim etmeyeceğini ve muhacirlerin ülkesinde diledikleri kadar kalabileceklerini açıkladı. Son gelişmeler üzerine Darun Nedve, Kureyş kabilesinin tüm kollarına acil koduyla toplantı çağrısı yaptı.

Mekkeli müşriklerin himayesi kaldırılan müslümanlara uyguladığı işkence ve baskılar son bir yıl içinde çok sayıda müslümanın Habeşistan'a göç etmesine neden olmuştu. En son Ebu Talip'in oğlu Cafer'in başkanlığında kalabalık bir grubun Habeşistan'a hicret etmesi Habeşistan ile yakın ticari ilişkileri bulunan Darun Nedve'yi telaşlandırmıştı. Mekkeliler siyasi ve ticari ilişkileri tazelemek ve muhacirlerin kendilerine iade edilmesini talep etmek üzere Habeşistan'a bir heyet göndermişti. Bu heyetin başında Mekke'nin diplomaside mahir iki önemli ismi Amr İbn'ül As ve Abdullah b. Amir bulunmaktaydı. Görüşme gerçekleşti. Fakat müslümanlar adına Cafer b. Ebi Talip'in görüşmeye katılması işlerin Mekkelilerin istediği gibi gitmesini engelledi. Necaşi Cafer'den ülkesine göç etme nedenleri, Mekke'de yaşananlar ve İslam hakkında bilgi aldı ve müşriklerin iade taleplerini kesin bir dille reddetti. Ayrıca müslümanları Mekkelilere asla teslim etmeyeceğini ve muhacirlerin ülkesinde diledikleri kadar kalabileceklerini açıkladı.

Devamı sayfa 2'de...

Siyer Gazetesi Habeşistan'a giderek muhacirlerden Ümmü Seleme ile görüştü. Necaşi'nin sarayındaki görüşmeye dair tüm ayrıntılar bu röportajda.

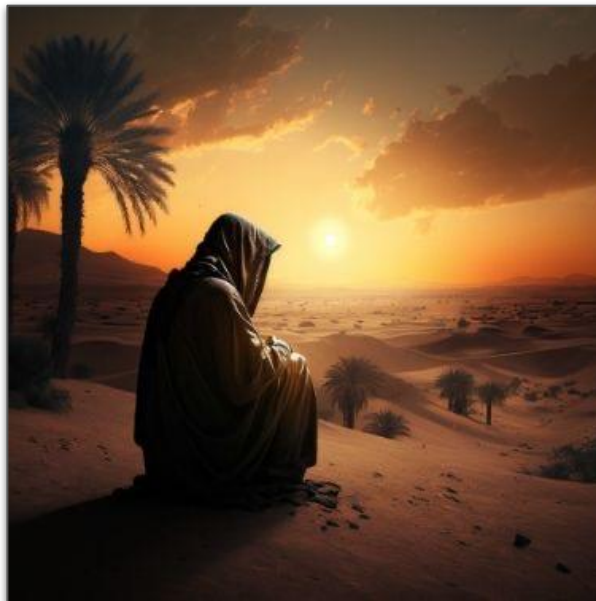
ÜMMÜ ZER

KALPTEN GELEN TESLİMİYET

Müslümanlar bunca ezalara niçin katlanıyorlar? Anavatanlarında hür bir şekilde yaşamak varken hiç tanımadıkları topraklara hicret etmek zorunda kalıyorlar. Hepsî ailelerini arkalarında bırakarak hasret çekmeye razı oluyor. Günlerce yiyecek tek bir lokma bulamasalar, boğazlarından sadece bir yudum su geçse de hiçbir şikayet etmiyor. Özgürlük ve can güvenliği gibi temel haklara bile sahip değiller! Çektikleri çile, yüzlerinden okunuyor. Ama hepsinin yüreğinde ortak bir duygu var; tüm bu cefalara katlanmalarını, söz verdikleri bu yoldan dönme düşüncesinin akıllarına bile gelmemesini sağlayan bir duygu: İMAN DUYGUSU!

Devamı sayfa 2'de...

EBUBEKİR HİMAYESİZ KALDI

Mekke'de müslümanlara yapılan baskıların artması üzerine geçtiğimiz günlerde Ebu Bekir Habeşistan'a hicret girişiminde bulunmuştu. Ancak İbn Duğunne onunla hicret yolunda karşılaşmış ve Ebu Bekir'i hicretten vazgeçirmeye çalışmıştı. İbn Duğunne'nin ikna çabaları sonuç verdi ve Ebu Bekir, onun himayesinde Mekke'de kalmaya karar verdi. Fakat geçtiğimiz hafta yaşanan yeni gelişmeler sonrası Ebu Bekir yeni bir açıklama yaptı ve İbn Duğunne'nin himayesinden çıktığını ifade etti. İbn Duğunne de Ebu bekir üzerindeki emanını kaldırdığını duyurdu. İbn Duğunne Ebu Bekir'e eman verdiğini şu duyuru ile ilan etmişti: "Ey Kureyş halkı! Bilin ki ben Ebu Kuhafe'nin oğlu Ebu Bekir'i himayeme aldım. Bundan sonra kimse ona dokunmayacak. Ona iyilikten başka bir muamele yapılmayacak." Kureyşliler İbn Duğunne'ye hiçbir şey demeyip onun hamiliğini kabul etmişler. Ebu Bekir de İbn Duğunne'nin himayesi sayesinde baskı ve saldırılardan kurtulmuştu.

Devamı sayfa 2'de...

ÜMMÜ ZER

KALPTEN GELEN
TESLİMİYET

İlk sayfadan devam...

Çünkü onlar samimiyetle Müslümanlığı kabul ettiler. Dinlerine körü körüne taklid ile bağlı değiller. Onlar ne Şemsiler gibi güneşe, ne Sabiiler gibi yıldızlara, ne Mecusiler gibi ateşe, ne putperestler gibi putlara, ne Mısırlılar gibi Firavunlara tapıyorlar. Müminler, yalnızca her şeyi bilen, gören ve gözeten alemlerin rabbi Allah’a iman ediyor.

Öyle ki, Habeşistan kralı Necaşi’nin önünde “Allah’tan başkasına secde etmeyiz!” sözünü her şeyi göze alarak söyleyebiliyorlar. Siyaseten dahi olsa herhangi bir dünyevi makamın veya herhangi bir kulun önünde secde etmeyi, saygı duruşunda durmayı reddediyorlar. Aynı şekilde Cafer, isteseydi Necaşi’den kabul görmek için, geçici bir menfaat edinmek için onun hoşuna gidecek şeyler söyleyebilirdi. Hz. İsa’nın Necaşi’nin inandığı gibi Allah’ın oğlu değil, sadece Allah’ın peygamberlerinden bir peygamber olduğunu anlatan ayetleri okumayabilir, gizleyebilir veya çarpıtabilirdi. Fakat müslümanlar sadece Allah’a dayanır. Mekke’nin putlarının ve Mekke’nin ulularının önünde secde etmemek için yollara düşen müslümanlar hiç Allah’tan başka kullara kulluk eder mi?

İslam’ın güzelliğine teslim olmuş kalpler hidayeti bulduktan sonra dalaletle dönmeyi tercih eder mi? Cafer’in Ashame’nin önünde hiç eğip bükmeden anlattığı gibi İslam ne güzel bir nimettir insanlık için. Öyle bir din ki; insana haramlardan sakınmayı, kötü fiilleri terk etmeyi emrediyor. “Komşusu açken tok yatan bizden değildir” sözünü düstur edinmeyi öğütüyor. Bizleri Allah’ın birliğine çağırarak; sadece Allah’a, İbrahim’in, Musa’nın ve İsa’nın Rabbine kulluğa çağırıyor. Emanete riayet etmeye, ahde vefa göstermeye, insanların eşitlik ve kardeşliğine, zulümle savaşmaya davet ediyor. Kadın ve kızlarımıza şeref bahsediyor. Kız çocuklarını öldürmeyi yasaklıyor. Yalan ve iftirada bulunmayı haram kılıyor. Bizlere kadın-erkek, efendi- köle, büyük-küçük herkesin eşit olduğunu, hiçbirinin malı, makamı ve rengi ile diğerinden üstün olamayacağını öğretiyor. İnsanların sadece takva ile birbirlerinden üstün olabileceğini müjdeliyor.

Necaşi’nin İslam’ın getirdiği güzellikler karşısında kadim müttefiki Mekke’yi geri çevirip müslümanlara destek vermesinde şaşılacak bir durum yok. Zira Allah ayetlerinde bize bunu müjdelemişti:

“Kendilerine zulmedildikten sonra Allah yolunda göç edenleri dünyada güzelce yerleştireceğiz.(Onlara vereceğimiz) ahiret mükafatı ise daha büyüktür. Keşke bilseler! Onlar ki sabrettiler ve Rablerine dayanmaktadırlar.” (Nahl Suresi 41-42. ayet) Bu ayetler bize Allah’ın yardımının muhacirlerle birlikte olduğunu, onları güzel bir yerde yerleştireceğini müjdelemektedir. Ayet muhacirlerin sabırlarını, Allah’a güvenmelerini ve dayanmalarını övgüyle anıyor. Müslümanların uğramış oldukları işkence ve baskılara rağmen sabırlarının, imanlarının ve psikolojik durumlarının ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. İman sahipleri hem dünyada adaleti ve merhameti hakim kılmak için onurlu bir mücadele veriyorlar, hem de ahirette Allah’ın lütf ve ihsanına nail oluyorlar. Zira onlar Allah’ın dini için dünyanın bütün nimet ve imkanlarını evlerini, barklarını terk ediyor, evsiz ve çaresiz kalıyor, vatansız ve milliyetsiz kalıyor, yabancı bir memlekette yabancı insanlarla yaşamayı göze alıyorlar. Bunun için imanın gücüne ile hareket eden müminlere sonsuz nimetler vardır.

Bu din; İslam dini, insanlığa hürriyeti getirdi! Kureyşlileri İslamiyet’e bu denli düşman eden sebep de budur. Gün geçtikçe mevki ve nüfuzlarını kaybetme endişeleri artıyor İslamiyet sınıf farklarını ortadan kaldırıyor ve insanların bir tarağın dişleri gibi olduğunu ilan ediyor. Gösterdikleri şiddete rağmen İslamiyet günden güne ilerliyor, kalpleri fethederek imanın saflarını takviye ediyor..

Kureyş’in dar kafaları Allah Rasulü’nün bu meşakkatlere tahammülünün mahiyetini anlayamıyor. Onun kendileri gibi yüksek mevki ve şan peşinde olduğunu, servet elde etmek için tüm bunlara katlandığını sanıyorlardı. Bu sebeple Peygamberimize her defasında mal, mülk, makam gibi tekliflerle geliyorlar. Onların bütün tekliflerine karşılık Allah Rasülü İslam davasından dünyalıklar için dönmeyeceğini Kureyş’in suratına çarpıyor tekrar tekrar.

Allah Rasulü, Allah’ın kendine verdiği risalet vazifesini en güzel şekilde ihya ediyor ve bu hususta da bizlere örnek oluyor. Cafer b. Ebi Talip’e Necaşi’nin huzurunda dimdik durma gücü veren ve onu tavizsiz ve ihlaslı kılan şey de Peygamberimizin bu sarsılmaz ve kararlı örnekliği. Çünkü Allah Teala kitabında “Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.”(Sebe Suresi 28. ayet) buyuruyor. Dolayısıyla Hz. Peygamber ve sahabe-i kiram bu ayeti kerimenin hakikatine teslim olmuş bir şekilde İman davasına sahip çıkıyorlar.

EBU BEKİR’İN HİMAYESİ KALDIRILDI. ŞİMDİ NE OLACAK?

İlk sayfadan devam...

İbn Duğunne’nin emanına rağmen Kureyş insanların inançlarını yaşamasına olan tahammülsüzlüklerini çok fazla saklayamadı. İbn Duğunne ve Ebu Bekir’e yeni şartlar ve baskılar yapmaya başladı. Ebu Bekir’in Mekke’de herkes tarafından saygı duyulan ve özellikle gençler tarafından takip edilen bir isim olmasından dolayı Mekkeliler Ebu Bekir’in açık alanlarda ibadet etmesine, hatta Kur’an okumasına yasaklamalar getirmek istediler. Mekkelilerin bu baskıcı tavrı, Ebu Bekir’in yeniden himayesiz kalmasına giden süreci başlatmış oldu.

KUR’AN OKUNMASINA TAHAMMÜLSÜZLÜK

Ebu Bekir yüksek sesle Kur’an okumayı seven birisidir. Müşrikler ilk olarak Ebu Bekir’in kendi evinin bahçesi dahil kamuya açık alanlarda Kur’an okumasının yasaklanmasını istediler.İbn Duğunne’ye giderek bu konuda duydukları rahatsızlığı belirttiler ve Ebu Bekir’i uyarmasını istediler.

İbn Duğunne bunun üzerine Ebu Bekir’le görüştü. Kendisine iletilen isteği Ebu Bekir’e bildirdi. Ebu Bekir yüksek sesle Kur’an okumayı, görünür yerlerde namaz kılmayı bir müddet terkedip, Kur’an’ı evinde sessizce okumaya ve namazını da evinde kimse görmeden kılmaya başladı. Bu arada evinin yanında sadece namaz kılmak ve Kur’an okumak için özel bir mekan oluşturdu.

Tüm bunlara rağmen çoğu zaman gençler ve kadınlar Ebu Bekir’in namaz kılışını görmeye ve okuduğu Kur’an’ı dinlemek için onun evine uğramaya başladılar. Bu durum Mekke eşrafını rahatsız etti. İbn Duğunne’ye haber gönderip görüşmek istediklerini bildirdiler.

İbn Duğunne ile yaptıkları görüşmede sıkıntılarını şu şekilde dile getirdiler.:

“Kadınlarımızın ve gençlerimizin dinimizden çıkmasından korkuyoruz. Ebu Bekir’in insanlarla Kur’an ve namaz üzerinden temasını yasaklamayı istiyoruz. Biz senin hamiliğini tanıdığımızı bildiren sözümüzden vazgeçmiş değiliz. Ancak Ebu Bekir’in bu durumu sözümüzün dışında yer almaktadır. Bu nedenle ondan, senin hamiliğini reddetmesini iste ve bizi onunla baş başa bırak.” İbn Duğunne Ebu Bekir’e giderek müşriklerle yaptığı görüşmeyi anlattı. Kendisine iletilen taleplerden bahsederek Ebu Bekir’den

Kur’an’ı kimsenin duymayacağı şekilde evinde okumasını istedi. Eğer bunu kabul etmeyecekse himayesinden çıkmasını talep etti.

“BANA ALLAH VE RASULÜ’NÜN
HİMAYESİ YETERİ!”

Ebu Bekir hiç tereddüt etmeden İbn Duğunne’nin hamiliğini reddetti. “Ben bundan sonra Yüce Allah’ın ve Rasulü’nün himayesini istiyorum” dedi. Bu sözleri ile iman kardeşliğine ve Allah’ın dostluğuna sığınmaya karar verdiğini ifade etti. İbn Duğunne müşriklerin yanına geri dönerek durumu Mekke eşrafına bildirdi. “Artık adaminıza başbaşasınız.” dedi.

MÜŞRİKLER HEMEN SALDIRIYA BAŞLADI

İbn Duğunne’nin Ebu Bekir’in himayesini kaldırdığını duyurmasının ardından müşrikler hiç vakit kaybetmeden Ebu Bekir’e saldırılara başladı. Günlerdir bütün öfkelerine rağmen Ebu Bekir’e müdahale edememenin verdiği çaresizlikle içlerinden birisi koşarak yerden aldığı bir avuç toprağı Ebu Bekir’in başına saçtı. Başa toprak saçmak, fiziksel olarak zarar vermenin yanında hakaret ve aşağılama anlamına gelen bir davranış. Müşrikler bu davranışlarıyla Ebu Bekir’e artık aşağılanmış, değerini ve itibarını kaybetmiş, koruması bulunmayan birisi olduğu mesajını vermiş oldular.

Ebu Bekir bu saldırı üzerine durumu Velid b. Muğire ve As b. Vail’e bildirip şikayetçi oldu. Fakat onlar da “bunu sen istedin” diyerek Ebu bekir’e yapılan saldırıyı onayladılar. Böylece müşrikler Ebu Bekir’i bundan sonra Mekke’de zor günlerin beklediğini ifade etmiş oldular.

BUNDAN SONRA NE OLACAK?

Ebu Bekir’in İbn Duğunne’nin himayesinden çıkması üzerine verilen ilk tepkiler Kureyş’in Ebu Bekir’i boy hedefi haline getirdiğini ve sonraki günlerde Ebu Bekir’e yönelik yeni saldırıların olma ihtimalini gözler önüne serdi. Ebu Bekir’in bu yeni durumda ne yapacağı ise henüz bilinmiyor. Ebu Bekir Habeşistan’a hicret etmeyi tekrar gündemine alacak mı? Yoksa tüm baskılara rağmen Mekke’de kalmaya devam mı edecek?

KUREYŞ’İN TEKLİF-TEHDİT- İFTİRA
POLİTİKASI DEVAM EDİYOR

İlk sayfadan devam...

Mekke’de yaşanan son olaylar müşriklerin kâbuslar görmesine sebep oluyor. Özellikle Habeşistan’a hicret etmek zorunda kalan müslümanların orada kabul görüp rahatça yaşamaya başlamaları, Mekke şehir devletinin Habeşistan ile olan ilişkilerinin bozulması, Ömer b. Hattab ile Hamza b. Abdülmuttalib’in İslam’a girmeleri bu dönemde yaşanan şok edici olayların en önemileri arasında geliyor.

Daha önce Darun Nedve tarafından Allah Rasulü ile görüşmek için tayin edilen Utbe b. Rebia ve Velid b. Muğire’nin çabalarının sonuçsuz kalması da müşriklerin aleyhine bir gelişme olarak kayda geçmişti. Hatta bu görüşmeler de Velid b. Muğire ve Utbe b. Rebia Allah Rasulü’nün kendilerine okuduğu ayetlerden çok etkilenmiş ve neredeyse iman edecek hale gelmişlerdi. Bu durum Darun Nedve’nin Allah’ın ayetlerine ve Rasülü’ne karşı hiçbir argüman üretmemesinin çaresizliği olarak Mekke’de günlerce konuşulmuştu.

Müşriklerin Allah Rasulü ile tekrar görüşmeye cesaret edemeyecekleri ve iki taraf arasındaki ilişkilerin ilelebet koptuğuna dair yorumlar kulislerde konuşulsa da özellikle Habeşistan’da işlerin Mekke’nin istediği gibi gitmemesi Darun Nedve’yi Allah Rasulü ile yeni bir görüşme yapma kararına götürdü. Bu kez Allah Rasulü Darun Nedve’ye davet edildi. Görüşme yine başarısızlıkla sonuçlansa da bu temas Darun Nedve’nin Allah Rasulü ile toplu olarak görüştüğü ilk resmi buluşma olarak kayıtlara geçmiş oldu..

DAR’UN NEDVE İLE İLK RESMİ TEMAS

Müşrikler şimdiye kadar Dar’un Nedve adına bir sözcü belirleyerek Allah Rasulü ile görüşmüşlerdi. Fakat bu girişimler sonuçsuz kalmıştı. Sözcü olarak Allah Rasul’ü ile görüşen kişiler Muhammed(a.s.)’ı yolundan döndürmek bir yana, kendileri de neredeyse müslüman olacak bir sorgulama ile Darun Nedve’ye geri dönüyorlardı. Bu durum Mekke oligarşisi için kabul edilemez yeni sorunlara yol açıyordu.

İddialara göre bu nedenle, bu sefer görüşme usulünde bir değişikliğe gidildi ve Allah Rasul’ünü Darun Nedve’ye davet ederek, tüm üyelerin toplu halde hazır bulunduğu bir görüşme yapılmasına karar verildi. Böylece Allah Rasul’ünün okuduğu ayetlerin etkisine kapılma durumunda müşrikler birbirlerini uyarabileceklerdi.

İlk olarak Darun Nedve üyeleri kendi aralarında Rasulullah’la görüşme şartlarını belirlemek için şehir meclisinde bir ön görüşme gerçekleştirdiler. Bu görüşmede Mekke oligarşisinin en önemli simaları olan As b. Vail, Abdullah b. Ebi Ümeyye, Ebu Cehil, Utbe b. Rebia, Şeybe b. Rebia, Ebu Süfyan, Nadr b. Haris, Velid b. Muğire, Ümeryye b. Halef, Ebu’l buhteri b. Hişam vardı. Tam dört saat süren bu toplantıda Mekke eşrafının hararetti tartışmalarda bulunduğu ve zaman zaman Allah Rasulü’ne gösterilecek tavrı konusunda fikir ayrılıkları yaşandığı dışarıya sızan bilgiler arasında.

Toplantının ardından bir elçi göndererek Allah Rasulü’nü Darun Nedve’ye davet ettiler. Allah Rasulü’nün arkadaşlarından aldığımız bilgilere göre Rasulullah(a.s.), Darun Nedve’nin davetini oldukça olumlu karşıladı. Özellikle davetin toplu ve resmi bir davet olmasından ötürü eşrafın katı politikalarından vazgeçip İslama girme eğilimi gösterdiği şeklinde yorumlamıştı.

Allah Rasulü yanında Zeyd b. Harise ve Ebu Bekir ile birlikte Darun Nedve’ye gitti. Görüşme oldukça uzun sürdü. Fakat edindiğimiz haberlere göre Allah Rasulü’nün umduğu gibi geçmedi. Allah Rasulü görüşme sonrası basına herhangi bir açıklama yapmadan Darun Nedve’den ayrıldı ve çıkışta oldukça üzgün olduğu görüldü

Dar’un Nedve’den bazı isimlerin yakın çevresine yaptıkları ilk açıklamalar ise İslam’a ve Allah Rasul’üne karşı şiddet ve baskıların daha da artacağı şeklinde oldu.

GÖRÜŞMENİN AYRINTILARINA
SİYER GAZETESİ ULAŞTIKUREYŞ’İN ÇARESİZLİĞİ:
TEKLİF - TEHDİT - İFTİRA

Kaynaklarımızdan edindiğimiz bilgilere göre Darun Nedve Allah Rasul’üne ilk olarak tebliğinden vazgeçmesi karşılığında bazı vaatlerde bulundu.

“Sen atalarımıza dil uzattın, dinimizi aşağıladın, ilahlarımızı reddettin, birliğimizi bozup parçaladın.

Eğer bütün bunları mal ve zenginlik elde etmek için yapmışsan gel bu yaptıklarından vazgeç. Seni en zenginimiz yapalım. Bu uğurda bütün sermayemizi sana verelim.

Eğer amacın en şanlı ve en şerefliimiz olmaksa, seni kendimize büyüğümüz ve liderimiz olarak tanımaya hazırız. Kral olmak istiyorsan seni kral yapalım.”

Esasen bu vaatler Mekke eşrafının İslam’a yaklaşımıyla ilgili hiçbir şeyin değişmediğini gösteren, daha önce Utbe b. Rebia ve Velid b. Muğire’nin getirdiği tekliflerden ibaretti.

SİZİNLE BENİM ARAMDA HÜKÜM ALLAH’INDIR.

Allah Rasulü bu tekliflere her zamanki gibi çok net cevap verdi:

“Ben sadece Allah tarafından görevlendirilmiş bir peygamber olarak yapmam gerekeni yapıyorum ve bana verilmiş bir kitap ile sizleri uyarıp, kötü gidişatınızın sonucuyla korkutuyorum. Yapacağınız doğru ve güzel şeyler için mükafatlarla müjdeliyorum.

Eğer kabul ederseniz, hem dünya da hem de ahirette saadeti elde edersiniz. Eğer kabul etmeyip, reddederseniz, görevimi yapmak uğrunda her türlü zorluğa katlanırım.

Nasıl olsa Allah benimle sizin aranızda hükümünü verecektir. Bütün engellemelere rağmen, ben yolumda devam eder ve Allah’ın aramızdaki hükümünü beklerim.”

Müşrik liderler Allah Rasulü’nün bu sözleri üzerine daha tehditkar bir usluba geçtiler ve bu defa da Allah Rasulü’nü cinlere musallat olmuş biri gibi göstermeye çalıştılar. Söz alanlardan bazıları peygamberi önceki kitapları okumuş yabancı birinden ders alarak öğrendiklerini vahiymiş gibi göstermekle ve yalancılıkla suçladı. Fakat bu iddianın hiçbir delille veya tanıға dayanmamasından dolayı bu konu toplantıda müşriklerden bile taraftar bulmadı.

Toplantı ilerledikçe tansiyon arttı , Darun Nedve’den gelen sesler yükseldi. Müşriklerin iftira ve hakaretleri devam edince Allah Rasulü toplantıdan ayrıldı.

KUREYŞ’İN TEHDİTLERİ YİNE BOŞ ÇIKTI

Allah Rasulü’nün ayrılmasının ardından diğer Kureyşliler de meclisten ayrıldılar. Çıkarken basın mensuplarının toplantıya dair sorularına muhatap olan Ebu Cehil öfkeli bir açıklama yaparak Allah Rasulü’ne tehditlerini sürdürdü.

“Yarın namaz kılarken Onu bana gösterin. Onu öldürecekim. Bu konuda Haşimoğullarından da korkmuyorum” şeklinde zehir zemberek açıklamalarda bulundu.

Fakat ertesi gün Allah Rasulü’nün Kabe’de namaz kıldığı esnada Ebu Cehil’in hiçbir şey yapmadan Mescid-i Haram’ı terk ettiği görüldü.

Bu durum Darun Nedve’nin İslam daveti karşısındaki çaresizliğini bir kere daha ortaya koyarken, bazıları tarafından *“Kureyş’in tehditleri yine boş çıktı”* şeklinde yorumlar yapıldı.

MÜŞRİKLER HABEŞİSTAN’DAN ELLERİ BOŞ DÖNDÜ NECAŞİ MUHACİRLERİ TESLİM ETMEDİ

Görüşmenin Habeşistan basınına yansıyan ayrıntılarına göre muhacirlerin iade edilmesini talep etmek üzere Habeşistan’a giden müşrik heyet, geçtiğimiz hafta Necaşi’nin huzuruna çıktı. Necaşi’nin huzuruna çıkan heyet, Necaşi’ye kıymetli hediyelerini takdim etti. Necaşi ile yakın dostluğu bulunan heyet başkanı Amr İbn’ul As görüşmede Necaşi’ye ziyaret sebebi ve taleplerini şu şekilde açıkladı: “Bizden birtakım akılsız, başıboş gençler gelip size sığındılar. Onlar bizim dinimizden çıktıkları gibi sizin dininize de girmediler. Kendilerine yeni bir din icat ettiler. Kavmimizin eşrafı, onları iade etmenizi talep etmek için bizi elçi olarak size gönderdiler. Çünkü kendi kavimleri onları daha iyi bilir ve kusurlarını daha iyi anlarlar.”

KUREYŞ LOBİSİ İADE TALEBİNİ DESTEKLEDİ

Heyetin muhacirleri iade talebini dinledikten sonra Necaşi, saraydaki danışma kurulundan görüş istedi. Sarayın ileri gelenleri Kureyş’in taleplerine destek vererek muhacirlerin iade edilmesi gerektiği yönünde fikir beyan ettiler. Danışma kurulunun bu yönde görüş belirtmesinde görüşme öncesi Kureyş heyetinin sarayda yürüttüğü lobi çalışmalarının etkili olduğu belirtiliyor. Zira Kralın huzuruna hediye takdim etmeleri ve niyetlerini önce saray çalışanlarına açıklamaları dikkat çekti. Bunun sebebinin Necaşi ile görüşme esnasında devlet adamlarının da desteklerini almak olduğu düşünülüyor.

MÜSLÜMANLAR SARAYA ÇAĞRILDI

Danışma kurulu ve saray eşrafı muhacirlerin iade edilmesi yönünde fikir beyan etse de Necaşi bu görüşleri onaylamadı ve “Hayır! Vallahi, ben onları bu iki adama hemen teslim etmem. Onlar beni başkalarına tercih ederek benim ülkeme sığındılar. Bundan ötürü onlarla görüşmeden onları size iade etmem. Onları yanıma çağırıp söyledikleriniz hakkında sorular sorarım. Şayet onlar sizin dediğiniz gibiyse onları teslim ederim, değilse onları en güzel şekilde himaye ederim” diyerek muhacirlerin toparlanıp huzuruna getirilmesini emretti. Necaşi’nin bu sözleriyle müşrik heyeti en çok korktukları şeyle karşı karşıya kaldı: Necaşi’nin Müslümanlarla görüşmesi. Çünkü Kureyş’in elçilere, müslümanlar ve Necaşi arasında bir görüşme olmamasını sıkı sıkı tembihlediği biliniyordu.

SİYER GAZETESİ

EYLÜL 2023

SAYI: 14

<https://eminsarac.meb.k12.tr/siyergazetesi.org>**SİYER GAZETESİ ÜCRETSİZDİR.**
SİYER GAZETESİ’nin tüm hakları mahfuzdur.**M. EMİN SARAÇ ANADOLU İMAM – HATİP LİSESİ** adına

İMTİYAZ SAHİBİ

Vedat Karabayır

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Esra Çifci Dindar

YAYIN KURULU

Rukiye Özcan
Hilal Bilici
Azra Karaca
Sueda Gökkuş
Abdulhamid Necmeddin Kaynar

Sedra Raad
Meryem Çevik
Fatima Zehra Aydın
Muhammed Berk Güldür

DAĞITIM

Yusuf Samet Sevim

M. Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Başakşehir 1. Etap Başak Mahallesi G409 Sokak No:1
Başakşehir / İSTANBUL
Tel: 0505 652 48 15
Temin ve Abonelik : 0 534 817 46 88

14. SAYIDA FAYDALANILAN KAYNAKLAR

Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi /Vatandaş, Celalettin, Hz. Muhammed’in Hayatı/ Gazali, Muhammed, Fık’h’us-Sire /Derveze, M. İzzet, et-Tefsir’ul Hadis, c.1, Elmalılı Hamdi Yazır, Kur’an Meali, Basım 2014, Altun, İsmail, Mekke Müslümanlarının Habeşistan Hicreti, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 1996, Apaydın, Mehmet, Siyer Kronolojisi, KURAMER, Khanfar, Wadah, İlkbahar & Hz. Peygamber (sav)’in Hayatına Dair Stratejik ve Siyasi Bir Okuma, Vadi yayınları, İstanbul, 2021, Mevdudi, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Muhammed’in Hayatı, Pınar yayınları,İstanbul, 1991. Apak, Adem./ Demircan, Adnan/ Kelpetin, Mahmut/ Öz, Şaban, Gençler İçin Siyer, İFAV, İstanbul,2021, Apak, Adem . "HABEŞİSTAN HİCRETİ ÜZERİNE MÜLAHAZALAR". Siyer Araştırmaları Dergisi / 2 (Haziran 2017): 27-44 .

YAYININ TÜRÜ: Yaygın süreli, Siyer Gazetesi’nde yayınlanan tüm yazıların ve FSEK ve Basın Kanunu’ndan kaynaklanan her türlü hakları Başakşehir M.Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Müdürlüğüne aittir. İzin alınmaksızın kaynak dahi gösterilerek iktibas yapılamaz, çoğaltılamaz, dağıtılamaz.

Email: siyergazetesi.org
Facebook: siyergazetesi@gmail.com
Twitter: twitter.com/SiyerGazetesi
Youtube: youtube.com/siyergazetesiorg
Instagram: instagram.com/siyergazetesi

Sarayda yapılan görüşmeyi ayrıntılarıyla öğrenmek isteyen ekibimiz, muhacirlerden Ümmü Seleme ile röportaj yaptı. Habeşistan’da yaşananları Ümmü Seleme sadece **Siyer Gazetesi** okuyucuları için anlattı.

Siyer Gazetesi: Allah’ın selamı ve bereketi üzerinize olsun. Öncelikle röportaj talebimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Geçtiğimiz hafta müşrik elçilerin Necaşi ile yaptığı görüşme herkesin merak konusu oldu. Necaşi’nin Müslümanlarla görüşmek istemesi bu merakları daha da artırdı. Muhacirler ve Necaşi arasında yapılan konuşmaları sizin ağzınızdan dinlemek isteriz.

Ümmü Seleme: Allah’ın selamı ve bereketi sizin de üzerinize olsun. Muhacirler ve Necaşi’nin arasında geçen konuşmaları herkesin öğrenmesi lazım. Bu yüzden ben teşekkür ederim bu röportaj için. Konuya dönecek olursak Mekke’nin iki diplomasi uzmanı, biz muhacirlerin iadesini istemek için Necaşi’nin huzuruna çıktı. Bizim için “başıboş, serseri” gibi ifadeler kullanarak aleyhimize bir propaganda başlatmış oldular. Sarayın ileri gelenlerini de zaten yanlarına çekmişlerdi. Fakat Necaşi bizimle de konuşmak isteyince planları bozuldu. Tabi sarayda bunlar olurken biz saraydan uzakta Necaşi’nin koruması altındaydık. Sonra saraydan bir haberci geldi ve kralın bizi huzuruna beklediğini bildirdi..

Siyer Gazetesi: Bu haber size geldiğinde müminlerin arasında bir telaş oldu mu? Necaşi’nin huzurunda söyleyecekleriniz konusunda aranızda istişare ettiniz mi?

Ümmü Seleme: Dinimizi özgürce yaşayabilmek, baskı ve şiddetten uzak kalmak için bu yurda gelmiştik. Burada güvenli bir şekilde yaşamaya başlamışken bu haberi alınca ister istemez bir telaş oluştu. Özellikle Necaşi’nin Hristiyan olması konusunda biraz tedirginlik yaşadık. Çünkü Kur’an’da Hristiyanların yanlış inanışları da yer alıyordu. Bunlardan konu açılacak olursa nasıl cevap vermeliyiz diye istişare ettik. En sonunda ne olursa olsun Allah’ın ve Resulü’nün dediği dışına çıkacak bir şey konuşmayacağımıza dair anlaştık ve birbirimize söz verdik. Resulullah’ın amcasının oğlu Cafer bin Ebi Talib’i sözcümüz seçtik. Ve saraya gittik.

BİZ YALNIZCA ALLAH’A SECDE EDERİZ

Siyer Gazetesi: Necaşi’nin huzuruna çıktığınızda neler oldu, neler konuştunuz?

Ümmü Seleme: Saraya geldiğimiz zaman, Necaşi’nin yanında Hristiyan din adamlarının da hazır bulunması dikkatimizi çekti. Ardından müşrik heyeti Necaşi’nin huzurunda secde etti. Fakat biz müminler secde etmedik. Necaşi bize ona secde etmeyişimizin sebebini sordu. Cafer ise kısaca “ Biz yalnızca Allah’a secde ederiz” diye cevap verdi. Necaşi tekrar ‘Niçin?’ diye sordu. Cafer ise ‘ Çünkü Allah bize bir peygamber gönderdi. O Peygamber bize sadece Allah’a secde etmemizi emretti’ diyerek açıkladı. Bu açıklamadan sonra Necaşi asıl konuya geldi ve ‘Bu Peygamber ve getirdiği din nedir? Neden kavminizin dinini terk edip yeni bir dine girdiniz?’ diye sordu. Bunun üzerine Cafer yerinden kalkıp bir konuşma yaptı. Cafer konuşmasında, ilk önce Cahiliye döneminde Arapların dini, ahlaki ve toplumsal bozukluklarından bahsetti. Daha sonra sözü Allah Rasulü’nün peygamberliğine getirdi ve Onun öğretilerini anlattı. Sonra müslümanlara yapılan zulümleri anlattı ve dedi ki: *Biz de onların bu baskıları karşısında senin ülkeneye geldik.Seni başkalarına üstün tuttuk. Çünkü senin adil olduğunu, sana sığınanları koruyacağını umduk.’*

Siyer Gazetesi: Ne kadar da güzel, açık anlatmış. İnsanın kalbini yumuşatıyor. Müşriklerin, niçin Müslümanlar ve Necaşi arasında görüşme olmasını istemedikleri anlaşılıyor.

Ümmü Seleme: Kesinlikle. Bu sözlerden sonra İslam hakkında daha çok şey öğrenmek isteyen Necaşi : ‘Yanınızda Allah’tan gelen sözlerden bir şey var mı?’ diye sordu. Cafer ‘Var’ deyince ‘Onu bana oku’ dedi. Bunun üzerine Cafer, Meryem Suresi’nin baş tarafından Yahya (A.S.) ve İsa’nın (A.S.) doğumları ile ilgili ayetleri okudu. Bu ayetleri iştirince vallahi Necaşi ve orada bulunan din adamları o kadar ağıladılar ki gözyaşlarından sakalları ıslandı. İşte müşriklerin asıl korktuğu buydu zannımca. Zaten ardından Necaşi şöyle dedi:” Bu, Musa’nın ve İsa’nın getirdikleriyle aynı kaynaktan. Vallahi onları size teslim etmeyeceğim ve onlara dokunulmayacak.” Bu sözler üzerine müşrik heyeti hayal kırıklığına uğramış bir vaziyette Necaşi’nin huzurundan ayrıldılar.

ÖZEL RÖPORTAJ

MÜŞRİK HEYET VAZGEÇMİYOR!

Siyer Gazetesi: O halde müşrikler bu yenilgiyi kabullenip saraydan ayrıldılar, öyle mi?

Ümmü Seleme: Biz de öyle düşünmüştük. Ama Amr bin As kararlıydı ve bir kez daha Necaşi’nin huzuruna çıkmayı talep etti. Bu sefer diplomatik zekasıyla bizi vuracağı noktayı önceden düşünmüştü. Ertesi gün Necaşi’nin karşısına ikinci kez çıktı ve: ‘Onlar Meryem oğlu İsa’nın sadece bir kul olduğunu, Allah’ın oğlu olmadığını söylüyorlar’ dedi. Bunun üzerine Necaşi, bizi tekrar saraya çağırdı. Bu sefer durum gerçekten kritikti. Yine aramızda istişare yaptık ve ilkinde birbirimize verdiğimiz söze bağlı kalarak Necaşi’nin huzuruna geldik.

Necaşi bize, İsa (a.s.) hakkında ne düşündüğümüzü sordu. Cafer: ‘ Bu konuda Peygamberimiz ne dediyse biz de onu deriz. İsa (a.s.) Allah’ın kulu, Resulü, ruhu ve bakire Meryem’e ilka ettiği kelimesidir’ diyerek Meryem Suresi ayetlerini okudu. Bunun üzerine Necaşi, elini yere uzatarak bir çöp aldı ve şöyle dedi: “Sizin söylediğinizle Meryem oğlu İsa’nın söylediği arasında bu çöp kadar fark yok.” Onun bu sözlerine orada bulunan din adamları öfkelenildiler ve homurdanmaya başladılar. Necaşi de onlara: ‘Siz ne kadar homurdansanız da vallahi gerçek olan budur’ diye karşılık verdi. Sonra bize dönerek: ‘ Sizler ülkemde emniyettesiniz. Size kimse dokunamaz. Dokunacak olan ve dil uzatan olursa cezalandırılacaktır.’ dedikten sonra, adamlarına döndü ve elçileri göstererek: ‘Bunların getirdikleri hediyeleri iade edin! Allah bana bu mülkü ve saltanatı verirken rüşvet almadı ki ben onlardan rüşvet alayım. Onlara ve hediyelerine ihtiyacımız yok. Onları ülkemden çıkarın!’ diye emretti. Böylelikle müşrikler bizim karşımızda zelil duruma düşmüş oldular.

Siyer Gazetesi: Daha önceden de Müslümanlara iyi davranan Necaşi yine adilce bir karar vermiş. Bir kez daha Resulullah’ın “ Adil Kralın ülkesi” demesini anlamış bulunuyoruz. Buna karşılık müşriklerin akrabalık bağınu hiçe sayıp muhacirlerin iadesini ısrarla isterken Necaşi’nin ortak dini değerler hatırına müslümanlara hoşgörüyle yaklaşması hakkında ne dersiniz?

Ümmü Seleme: Aslında ikinci kez Necaşi’nin huzuruna çıkmadan önce Amr bin As ve Abdullah bin Ebi Rebia arasında şöyle bir konuşma geçtiğini öğrendik. Amr, İsa (a.s.) ile ilgili konuyu açacağını söyleyince Abdullah: ‘Böyle bir şey yapma. Onlar bize muhalif olsalar da onlarla aramızda akrabalık bağı var’ demiş. Fakat görüyoruz ki hırsları ve kinleri bu akrabalık bağının önüne geçmiş. Belki de başarısızlıkla Mekke’ye dönmekten çekindiler. Sonuç olarak bu durum bizi de üzdü. Ancak dinimizi hiçbir baskı görmeden yaşayabileceğimiz için burada mutluyuz. Kavmimizin bızleri anlayacağı günü hasretle bekliyoruz.

Siyer Gazetesi: O günler de gelecek Allah’ın izni ve inayetiyle. Tekrardan bu röportaj için ve okurlarımızın merakını gideren ayrıntılar için teşekkür ederiz. Selamtle...

DARUN NEDVE’DEN TOPLANTI ÇAĞRISI

Habeşistan’da yaşanan son gelişmelerin ardından Mekke’ye eli boş dönen Mekkeli müşrikler ciddi manada öfkelenildiler. Böyle bir hezimeti hiç birisi akıllarına getirmemişti. Zira işler müşriklerin planlarının tam tersi yönde ilerledi. Her ne kadar bu olay Müslümanların lehine gibi gözükse de Müslümanlar için de durum oldukça zor. Kendi vatanlarından, Mekke’den uzak kalmak her biri için yeterince acı vericiyken, müşriklerin bu son uğraşları da bir çoğuna pes dedirtti. Ama yaşadıkları her duruma karşı büyük bir sabır gösteren müslümanlar, azim ve sabırlarının sonucunda Necaşi’nin güvenini kazandılar. Bir taraftan zorluklar devam ederken, arkalarında Necaşi’nin desteğini hisseden müslümanlar, buruk ancak içten bir sevinç yaşıyorlar.

Öte yandan çektikleri tüm bu sıkıntılara rağmen Müslümanların sayısının gün geçtikçe daha çok artıyor oluşu müşriklerin kabanar öfkesine öfke katmaya devam ediyor. Müşrikler için hala kanayan bir yara olan Ömer ve Hamza’nın müslümanlığının üstüne, Darun Nedve’nin Allah Rasulü ile yaptığı görüşmelerin sonuçsuz kalması da Kureys’i büyük bir umutsuzluk girdabına düşürdü. Müşrikler oldukça derin bir çaresizlik içerisinde. Her biri akıp giden Müslümanlık selini durdurmak için bir çözüm arıyor.

Müşriklerin kafası bu denli karışmışken acil koduyla yeni bir toplantı çağrısı yapıldı. Mekkeli müşrikler Darun Nedve de toplanma kararı aldılar. Toplantıya Mekkeli bütün aile temsilcileri katılacak. Mekkeli olmadığı halde Haşimoğullarının müttefiki olan Ehabis kabilesi temsilcilerinin de toplantıya davet edilmiş olması dikkat çekti. Tüm bu hazırlıklar göz önüne alınınca büyük bir toplantı olacağı hatta Darun Nedve tarihindeki en kalabalık toplantılardan birisinin gerçekleşeceği öngörülüyor. Tüm Mekke için bu büyük toplantının işleyişi ve çıkacak olan kararların ne olacağı ciddi bir merak konusu.

Cafer b. Ebi Talip'in Habeşistan Necaşisi Ashame huzurunda yaptığı konuşma:

“Ey Hükümdar! Biz cahiliye karanlıkları içinde yüzen bir kavimdik. Putlara tapar, ölü hayvan eti yer, günah işlerdik. Akrabalarla ilişkiyi keser, komşulara kötü davranırdık. Aramızda güçlü olanlar zayıfları ezerdi. Allah bize aramızdan soyunu, doğruluğunu, güvenilirliğini ve iffetini bildiğimiz bir elçi gönderinceye kadar bu şekilde yaşamaya devam ettik. Allah'ın elçisi, bizi Allah'ı birlemeye, O'na ibadet etmeye, bizim ve atalarımızın O'nun dışında ibadet ettiğimiz putları ve taşları terketmeye davet etti. Bize doğru söylemeyi, emaneti yerine getirmeyi, akrabaları ziyaret etmeyi, komşulara iyi davranmayı, haramlardan sakınmayı ve insanları öldürmemeyi emretti. Bize kötü ve günah fiiller işlemeyi, kötü söz söylemeyi, yetimlerin malını yemeyi, iffetli kadına iftira etmeyi yasakladı.

Allah'a ibadet etmeyi ve O'na herhangi bir şeyi ortak koşturmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi ve oruç tutmayı emretti. Onu tasdik ettik, ona inandık ve Allah'tan getirdiği mesajlar doğrultusunda ona uyduk. Böylece sadece Allah'a ibadet ettik ve O'na hiçbir şeyi ortak koşturmadık. Bize haram kıldığını haram, helal kıldığını helal kabul ettik. Yüce Allah'a ibadetten ayrılmış eskisi gibi putlara tapmamız ve daha önce helal gördüğümüz kötülükleri helal görmemiz için kavmimiz bize düşmanlık yaptı. Bizi işkencelere maruz bıraktılar ve dinimizi terk etmemiz hususunda baskı yaptılar. Mekkeliler bize zulmedince ve baskılarını arttırıp dinimizi yaşamamıza izin vermeyince senin memleketine geldik. Birçok hükümdar arasından seni seçtik ve sana komşu olmayı tercih ettik. Senin yanında zulme uğramayacağımızı umarak geldik ey hükümdar!”